

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת בֵּא - בֵּין אָדָם לְחֵבְרוּ

"וַיְדַבֵּר לֹא רְאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו

וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו" (שמות י, כג)

לחמץ אפילו באלף. הרב דינר הקשה: "אבל אני נכנס לכאן כל שנה בערב פסח. מעולם לא ראיתי את הרב נוהג בחומרה זו. מה קרה עכשיו?"

מִן הָרֶב שְׁטִינְמָן נִיסָה לְהַתְחַמֵּק. אולם הרב דינר אמר למִרְן: "תורה היא וללמוד אני צריך".

הרב דינר הפציר במִרְן עד שלבסוף מִרְן נענה לו ואמר: "באמת תמיד הייתי נוהג את אותה חומרה. רק שפעם אחת הרבנית השתמשה בטעות במים מהברז".

"כשהבחינה בטעות שעשתה, היא נבהלה כל כך וקראה בקול רם: 'הכנסתי חמץ הביתה'. ניסיתי להרגיע אותה ולומר לה כי מדובר בחומרה בלבד".

"אך חשתי שאין די בכך. הרבנית הרגישה שאני אומר זאת רק כדי להפיס את דעתה, לכן הפסקתי את החומרה הזו כליל, כדי להוכיח לה שאכן מדובר רק בחומרה ולא בהלכה מעיקר הדין".

כעת, הבין הרב דינר גם את מה שלא נאמר, "אין צורך בכך, משום שהשנה נפטרה הרבנית. שוב אין היא זקוקה להוכחה מוחצת זו".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פסוק זה מלמד אותנו כי נדרשת על היהודי עבודה תמידית במצוות שבין אדם לחבירו.

לא פעם אנשים סובלים מבעיות ומצרות שונות. כיהודים מאמינים הם מפשפשים במעשיהם ועושים חשבון נפש.

הם מגלים עד כמה זלזלו וחסאו בעניינים שבין אדם לחבירו. כשהם מתחזקים בכך, הם זוכים להסיר את מידת הדין המתוחה עליהם.

פעמים רבות אנשים בוחרים לתקן דווקא את אותם העניינים שבין אדם למקום: מחזקים את שמירת השבת שלהם, מחליפים תפילין-לתפילין מהודרות יותר, מקפידים להגיע בזמן לתפילה בציבור וכיו"ב. אבל את המצוות של בין אדם לחבירו הם שוכחים ומזניחים.

זה מה שנרמז בפסוק: "וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו" (שמות י, כג). מדוע לא הצליחו לקום? משום ש"לֹא רְאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו" (שמות י, כג).

כאשר אדם אינו רואה את אחיו ואינו מתחשב בו, הרי הוא עלול להביא על עצמו חלילה צרות ויסורים.

עד כמה נזהרו גדולי ישראל בעניינים של בין אדם לחבירו, נוכל ללמוד מן המעשה הבא: הרב דינר סיפר כי לפני פסח הגיע לביתו של מִרְן הרב אהרון יהודה לייב שטינמן זצ"ל. הוא הבחין בחבית מים מלאה עד גדותיה.

"מה פשר החבית הזו?" התעניין. מִרְן שטינמן השיב כי יש חומרה שלא להשתמש במים מן הברז בפסח, מכיוון שבחג עצמו אין ביטול

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

7"י	כנסת לכת	צאת לכת	יבין חס
18:15	17:42	16:30	י"מ
18:11	17:39	16:46	ת"א
18:11	17:39	16:46	מי"ב
18:15	17:42	16:49	ב"ל

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה – ט"ו בְּשֶׁבֶט

האם יש בישולי גויים בביצים מפוסטרות? מה דין חלב שתהליך הפסטור שלו נעשה על ידי גוי?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:
יום ט"ו בשבט הוא יום ראש השנה לאילנות. המנהג ברוב תפוצות ישראל בליל ט"ו בשבט לעטר את השולחן בכל פירות האילן ובמיוחד מפירות שבעת המינים, שהשתבחה בהם ארץ ישראל. לעניין הפירות: מלבד הבדיקה של תולעים יש לקנות מחנויות הנושאות 'תעודת כשרות'. היות שיום זה הוא יום שמח, אין להתענות בו. בבית הכנסת אין אומרים בו וידוי ונפילת אפיים.

פירות, שהשתבחה בהם ארץ ישראל, הם שבעה מינים, ככתוב: "אַרְצָה חֲטָה וְשִׁעָרָה וְגִפְן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדֹבֶשׁ" (דברים ח, ח). (ופירוש "דבש": תמרים). פירות שבעת המינים קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ. כגון שנמצאים לפני תפוחים ותמרים או שקדים וצימוקים, יברך תחילה על אותו מין משבעת המינים, ויאכל ממנו, ולאחר מכן יאכל על מה שירצה. כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שאף אם אותו המין, שאינו משבעת המינים, חביב עליו יותר, כגון שחביבים עליו התפוחים יותר מן התמרים, או השקדים יותר מן הצימוקים, לעולם שבעת המינים קודמים, לברך עליהם תחילה.

וכל הקודם בפסוק בשבעת המינים עצמם, קודם לחברו. לדוגמא: התאנה קודמת לענבים, שכן בפסוק היא מוזכרת ראשונה, ותמרים קודמים לענבים, כי התמרים נכתבו שניים אחרי מילת "ארץ" שבפסוק (ארץ זית שמן ודבש), ואילו הגפן נכתב שלישי למילת 'ארץ' הראשונה שבפסוק (ארץ חיטה ושעורה וגפן), ולכן התמרים קודמים גם לתאנה ולרימון.

נמצא משפט הקדימה בברכות שבעת המינים, כך הוא: ברכת 'המוציא לחם מן הארץ' קודמת לכל דבר. (לכן מכסים את החלות לפני הקידוש בין בשבת ויום טוב, להראות כאילו אין כאן פת לפנינו בכדי להקדימו). כל דיני הקדימה הם דווקא כששני המינים נמצאים לפניו והוא רוצה לאכול משניהם. אבל אם שני המינים אינם לפניו, אינו צריך להמתין, עד שיביאו לפניו המין שמוקדם לברכה. לאחר מכן ברכת 'בורא מיני מזונות'. לחם או עוגה שעשויים מקמח חיטה, קודמים ללחם או לעוגה שעשויים מקמח שעורים, שהרי חיטה נכתבה בפסוק לפני שעורה. לאחר מכן בסדר הבא: זיתים, תמרים, ענבים, תאנים רימונים, ולאחר מכן שאר מיני פירות העץ. ברכה אחת שמברך 'בורא פרי העץ' פוטרת כל סוגי פירות העץ שבדעתו לאכול כעת.

אם טעה והקדים פרי עץ המאוחר בפסוק לחברו, כגון שבירך 'בורא פרי העץ' על רימון, ויש לפניו תאנים, או אפילו בירך על פרי שאינו משבעת המינים, כגון תפוח, ויש לפניו פירות משבעת המינים, יצא ידי חובת הברכה ואינו חוזר לברך שוב. שאין משפט הקדימה של שבעת המינים כסדרן, אלא לעניין לכתחילה ולא לעכב בדיעבד.

הצֵלָה מִפְּלָאָה

הגאון הצדיק ר' אורי אבריצר זצ"ל הקפיד מאוד לקיים את מצוות סעודה רביעית במקום המקובל כציונו של דוד המלך ע"ה בהר ציון בירושלים בהשתתפות בקהל רב ובהמון חוגג. הוא טרח לקבץ בכל פעם בחורי ישיבה, והיה משכנע אותם להצטרף לסעודה. כמו כן היה מביא נגנים, שינגנו לכבודו של דוד המלך ע"ה. באחת הפעמים נשאל על ידי תלמיד חכם גדול: "מדוע בגילו המבוגר מוסר הוא את עצמו לקיים סעודה רביעית דווקא באיזור זה ולא עושה זאת בביתו?". סיפר רבינו: "כאן זכיתי וראיתי את דוד המלך, שבא מעולם העליון להציל אותי וכיצד אוכל לערוך את סעודתו שלא לידו?".

לשאלה מתי זכה לראות את דוד המלך ע"ה סיפר: "לפני שנים בתקופת מלחמת העצמאות בשנת ה'תש"ח, הקפדתי לאסוף קהל ולערוך סעודה זו בציונו של דוד המלך ע"ה בעל הסעודה. באחד השבועות שרר מתח גדול, ואנשים נמנעו מלהגיע לסעודה. נמלכתי בדעתי, עד שהחלטתי, שהמצב אינו כה מסוכן, וכך הלכתי לציון של דוד המלך וסעדתי במקום".

"לאחר שסיימתי, עמדתי ליד הציון ואמרתי תהילים. לפתע שמעתי קריאה בערבית: 'להרוג את כל היהודים!'. הבטתי וראיתי מעבר לחלון שני ערבים וסכינים בידיהם. החלונות בחדרי הציון היו עשויים מסורגי ברזל עבים, וכדי להגיע אלי, היה עליהם להקיף כמה בניינים, כך שהיה לי מספר דקות לנסות ולהימלט".

"ברחתי לעבר הבניין הסמוך, שבצידו היו מדרגות לחצר העליונה. לאחר מספר רגעים שמעתי את צעדיהם, כשהם מחפשים אותי. הבנתי שהם עולים במדרגות למקום שבו שהיתי ושאני נמצא כפסע מן המוות. החלטתי לומר וידוי והכנתי את עצמי לגרוע מכל. לפתע ראיתי למולי את דוד המלך בבגדי מלכות וכתר זהב על ראשו. הוא פנה אלי ואמר: "ר' אורי, אל תפחד. עצום את עיניך!". עצמתי את עיני, ולאחר שניה מצאתי את עצמי ליד טחנת הרוח בשכונת ימין משה מול הר ציון. (אמונה שלימה)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב דניאל פריש זצ"ל

המקובל הרב דניאל פריש זצ"ל - נולד ב-ז' שבת ה'תרצ"ה (1935) בעיירה נאנאש שבהונגריה. בגיל שלוש, נפטרה אמו, ואביו נישא בשנית למרת פראדל. בהיותו כבן תשע שנים, פרצה השואה, ואביו נלקח בעל כורחו לשרת בשדה הקרב. עוד בילדותו ניכר כי לגדולות נועד ובעוד שחבריו יצאו לשחק, רבינו העדיף ללמוד משניות והתפלל בהשתפכות הנפש. בזמן השואה האיומה וגם הוא נלקח למחנות מאוטהאוזן ואושוויץ ללא אף אחד מבני משפחתו. שם התרחשו עימו ניסים עצומים ממש, בגדר שלמעלה מדרך הטבע, כאשר לא פעם כבר נחשב בין המתים.

לאחר השואה נשאר באירופה ולמד בישיבת ערלו. בשנת ה'תשי"א (1952) עלה לארץ ישראל. עוד מימי צעירותו התעמק בנגלה ובנסתר. בשנת ה'תשט"ו (1955) לימד במרתף ומאז סבל מדלקת פרקים. בהיותו כבן עשרים ושבע שנים כבר רשם במחברותיו פירוש לספר היצירה. כנגד כל ספר קודש, שהכניס בליבו הוסיף על עצמו גדרים וסייגים להתרחק מהמידות הרעות המפסידות את הדבקות. את הכל קיים בהצנע לכת אלא שנתפס 'בקלקלתו', בעת שקיים בעצמו פעם אחת כשעשה גלגולי שלג.

רוב שעות היממה עסק בתורת הזוהר הקדוש. הפרעות רבות היו מנת חלקו בעת שעסק בחיבורו 'מתוק מדבש' (22 כרכים על הזוהר הקדוש): תאונת דרכים, התמוטטות, חולשות קשות. כל אלו לא מנעו ממנו להמשיך ולכתוב. מסר שיעורים בביהמ"ד למקובלים של מוסדות משכן בנימין 'אנשי מעמד', בישיבת המקובלים 'שער השמיים' ובכולל 'אוצרות חיים' שהקים ללימוד תורת האריז"ל. שימש כמשפיע בחסידות 'תולדות אהרון'. בשנת ה'תשנ"ז (1996) בעקבות פטירת האדמו"ר ר' אברהם יצחק קאהן, פוצלה החסידות ורבינו עבר לחסידות 'תולדות אברהם יצחק', שם שימש כמשפיע. **האיר פנים לכל אדם. גאון בנגלה ובנסתר. ביתו היה פתוח לאורחים ורבים אכלו על שולחנו מדי שבת. כשביקשו לדעת מתי יש לרב זמן פנוי, השיב תמיד: "עכשיו!". הוא ישב, קיבל פתקים ועזר לרבים. בעל רוח-הקודש.** נפטר ב-י"ד שבט ה'תשס"ה (2005). חי 70 שנים בדיוק מיום הברית. ציונו בהר-הזיתים בירושלים בחלקת הגה"צ ר' אהרון ראטה.

אביו: ר' נפתלי הירצקא. **אימו:** מרת שרה. **מרבותיו:** הגאונים ר' יוחנן סופר (האדמו"ר מערלוי), ר' אברהם יצחק קאהן (האדמו"ר מ'תולדות אהרון'). **חברותו:** הגאונים המקובלים ר' שלמה ברנסדורפר, ר' יעקב הילל, ר' דוד בצרי ור' יוסף ליברמן. **מתלמידיו:** חתנו, ר' יצחק כהן. **מספריו:** **מתוק מדבש** - פירוש על ספר הזוהר, אוצרות חיים, שער הגלגולים, שער הכוונות והגדה של פסח **ימי הבחורות** - כניסה לחיי תורה ומצוות **יום החופה לחתן** - הנהגות על פי הסוד והחסידות **יום החופה לכלה** - הדרכה לחתונה ולחיי הנישואין **וספרתם לכם** - ספירת העומר **קדושה וצניעות** - הדרכה לזוגות **שמירת המחשבה** - עצות וסגולות לשמירת המחשבה **ישערי זוהר** - הדרכה הבאים לתורת הנסתר **בעל מתוק מדבש** - סיפור חייו של רבינו.

בבית קטן בעיר נאנאש שבהונגריה, התגורר הצדיק ר' דניאל פאלאטשעק זצ"ל. בוקר אחד, קרא לאשת נכדו ר' נפתלי הירצקא, ואמר לה משהו בסוד ונפרד ממנה. הנכדה שבה לביתה ולא הסכימה לגלות לאיש, מה לחש לה הסב. לא עברו ימים מרובים, והסבא הסתלק מהעולם. העיירה נאנאש התאבלה קשות על האיש שעבד את קונו מאז ומעולם.

אחר ההלוויה פתחה הנכדה את סגור ליבה ושחה לבני משפחתה את הסוד הנורא: אותו בוקר קרא לי הסבא ואמר לי כדברים הללו: "חיי עלי אדמות עומדים לקראת סיומם. בעוד מספר חודשים אאלץ להיפרד מכם וללכת בדרך כל האדם. באותו פרק תלדי בן בעל נשמה גבוהה שיאיר את עיניהם וליבם של ישראל! בקשתי ממך, שתעניקי לבנך את שמי 'דניאל' ויהיה זה עבורו טובה גדולה!". "לא רציתי להאמין לדברי הסבא, שכן היה בריא", סיימה בקול בוכים, "ולכן לא רציתי לגלות את דבריו. אבל הנה עיניכם רואות כי התקיימה נבואתו הראשונה. עתה נמתין לנבואתו האחרונה..."

האדמו"ר ר' אברהם יצחק קאהן מ'תולדות אהרון' סיפר כי בכל עת ששאל את רבינו על מקומה של איזה גמרא, היה שולף את המקור כלאחר יד, בציון הדף והעמוד בדיוקנות. כאשר שאל אותו האדמו"ר: "הרי אתה מתעסק בקבלה, כיצד אתה בקי גם בנגלה?", השיב: "לעיסוק בקבלה קדמו שנים רבות של לימוד בנגלה מתוך צער, יסורים וחיי דוחק לאין שיעור. לימודים כאלה לא נשכחים במהרה!". וכן העיד המקובל ר' יעקב הילל: "למדתי עם רבינו במשך שנים-עשרה שנים, ומעולם לא קרה שנחסר מזכרונו מאמר כלשהו בש"ס".

בספר 'קול רוחות הצדיקים' מביא בשל ר' אהרון חגאני שהיה מבאי ביתו של הרב עובדות כי הצדיק ניחן ברוח-הקודש: בפעם הראשונה כשהכרתי את הצדיק, נכנסתי אליו והוא שאל לשמי. עניתי לו, ששמי אהרון. אבל הצדיק אמר שזה לא שמי. השבתי, כי אכן כשנולדתי קראו לי בשם מרדכי ובעקבות בעיה מסוימת התייעצתי עם רבנים והם יעצו לי להחליף את השם לאהרון. הרב שאל אותי: "האם עלית לתורה כדי לשנות את השם?" - עניתי שלא. אז השיב לי כי כל זמן שלא אעשה את שינוי השם בעליה לתורה, אין בכך כלום. (כמובן במקרה של עקירת השם לגמרי יש גם צורך בהתערבות מקובל גדול, שיודע לטפל במקרים כאלו בנוסף לעלייה לתורה).

עוד מספר ר' אהרון חגאני: באחד הבקרים נסעתי אל הרב עם עוד שני חברים שלי. נכנסתי לצדיק, כאשר שני החברים המתינו מחוץ לבית כאשר אין כל אפשרות לראות מי בחוץ. ברגע שדרכתי על מפתן הדלת, אמר הצדיק: "שגם שני החברים, שבאו איתך יכנסו!". במקרה אחר נכנסתי עם חברי ר' יצחק מספי בערב. כשיצאנו, הוסיף רבינו מספר פסוקים לשמירה וליווה אותנו. הדבר היה מוזר, שכן מעולם לא אמר לנו כדברים הללו. בהמשך כשנסענו ברכב ניצלנו מתאונת דרכים. (מעובד מתוך 'קול רוחות הצדיקים')

בְּזָכוֹת הַתְּפִלִּין

תוך שמירה על דממה מוחלטת, החל בתפילתו מעומק הלב. מילה במילה כמונה מעות, בעת שהוא מהדק את התפילין לראשו. הוא זעק מעמקי ליבו זעקה אילמת, זעקת הלב, שחלילה וחס, לא תישמע בקול רם. רגע לפני הגיעו לתפילת שמונה עשרה, שמע את אחד האסירים מתהפך על משכבו, והבחין, כי הלה פתח את עיניו. מתוך אימה וחרדה רבה החל בתפילת שמונה עשרה, כדי לשכוח מהנעשה סביבו...

תפילתו של היהודי לא מצאה חן בעיניו של אותו אסיר שהתעורר. הוא מיהר להעיר כמה מחבריו, ועד שסיים את תפילתו- כבר כל האסירים התעוררו, נושאים לעברו אגרופים מאיימים. **כשפנה לאחור בתפילה 'עושה שלום', ליבו נחרד, בעיניו ראה, כי הללו מתקרבים אליו באגרופים קמוצים...**

גופו רעד מפחד, הוא עצם את עיניו והמתין למהלומותיהם, שבוודאי יבואו בתוך שניות. שמע את צעדיהם מתקרבים אליו, וליבו ניתר מאימה. **ואז, כשהיו כבר קרובים- הם נסוגו לאחור.** לאחר כמה רגעים העז להציץ אחורנית, וגילה, כי הם יושבים על מיטותיהם, אינם מתקרבים ואינם מאיימים עוד.

הבחור היה המום, אך מיד הבין, כי עוד לא הוכח שהסכנה חלפה. הוא חלץ את התפילין בזהירות, נישק וקיפל אותן בהתרגשות רבה. הוא מיהר להצטרף לשאר האסירים, שהיו מטאטים באותה עת את החדר ואוספים את הקש שנפל מהמזרונים במהלך הלילה.

מה גדולה היתה הפתעתו כשאותם האנשים סימנו לו שלא יטרח. אחד מהם התנדב לאסוף את הקש במקומו, תוך שהוא ממלמל מילות הערכה לא מובנות. אם עדיין היו לו ספיקות באשר לכח התפילין, הרי שהרגע הבא היה רגע פלאי ומוכיח. כשנכנס הסוהר לתא, החלו האסירים להתגודד סביב הסוהר, ולהתווכח עימו בלהט.

הוויכוח גלש לצעקות. היה ניכר שהאסירים מטיחים מילים קשות בסוהר, תוך שהם מצביעים לעבר הבחור שישב בפיתו. אולם הוא לא הבין אף מילה. אחרי ויכוח ארוך ונוקב, יצא הסוהר לפרק זמן קצר. **האסירים האחרים התקרבו אל הבחור, והחוו לו קידה.** לאחר כמה דקות שב הסוהר, וביקש מהבחור ליטול את מטלטליו, וללכת עמו.

הוא פסע עם הסוהר, לא מבין מה קורה. לפתע הוא מצא את עצמו חופשי מחוץ לכותלי בית הכלא, חופשי ומאושר. בנו, ר' אברהם גודלבסקי שליט"א שמע את הסיפור מאביו שזכה לדור ישרים מבורך, והקים בית חינוך גדול לבנות בארה"ב בסיפורו שב וסיפר על האימה שאחזה בו בעת שהניח תפילין **עד שהבין כי התפילין הן שהצילו אותו מגיא צלמוות...**

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'פניני פרשת השבוע' מדברי מגיד מישרים הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א. יש בו כדי ללמדנו על חשיבות הנחת התפילין ועל העובדה, כי התפילין מגינות ומצילות גם במצבים הנראים אבודים. ולהלן הסיפור מפי בנו של בעל המעשה:

בשנת ה'תרצ"ז. התחוללה מהומה של ממש בישיבת טלז שבליטא. שוטרים חמורי סבר חסמו את כל הכניסות והיציאות. הם כיתרו את הישיבה. בשלב מסויים, נכנסו השוטרים להיכל הישיבה, כשבידם תמונה. ממנה ניבטה דמותו של עלם, ועליה כתוב 'גודלבסקי'. הבחור היה מבוקש לחקירה בגלל עבירות הגירה'.

היה זה הגאון רבי יהושע לייב גודלבסקי זצ"ל. בחור צעיר שהגיע לליטא מגרמניה, במטרה ללמוד תורה בישיבת טלז. העלם הצעיר היה שקוע בלימודו, ולא שם לב כי מועד ה'ויזה' שברשותו עבר. הוא שהה בליטא שלא כחוק, והפך להיות עבריין הגירה הדרוש לחקירה...

כשהגיע לחקירתו, ניתנו לו שתי אפשרות: לפדות את עצמו בתשלום גבוה או להיכנס לבית הסוהר. האמצעיים הכלכליים לא עמדו לרשותו ונשארה בידו רק האפשרות השנייה- ללכת לבית הסוהר, זאת על אף שידע שיושבים שם עברינים מסוכנים, ומסוכן לשהות בחברתם...

הבחור התייצב בעיניים מפוחדות בכניסה לבית הכלא, לריצוי עונשו. המקום היה מוזנח ומצחין. שכנו בו בצפיפות זה לצד זה למעלה מעשרה אנשים מסוכנים, מדברים בשפה שאינו מכיר. הם שמחו על האורח החדש, וכבר תכננו בינם לבין עצמם כיצד להציק לו.

כשנכנס לתא. האסירים החלו לעלות על יצועם לשינת לילה. אך הוא לא הצליח לעצום עין מרוב פחד. מקום שאין בו חוק ואין סדר, אין דין ואין דיין, בחור צנום, מול אנשים מסוכנים שזה מקומם הטבעי. **הם דיברו ביניהם והצביעו עליו מספר פעמים לפני שנרדמו.** הוא הבין, כי מחר לא הולך להיות קל, ושפתותיו נקשו בפחד.

האסירים נרדמו. אולם הבחור לא הצליח להירדם. כשהגיעה שעת חצות לילה, החליט, כי כבר עדיף להישאר ער. הרי איזה ביטחון יש לו כאן בתא חוץ מהנחת התפילין היקרה, אותה לבטח לא יוכל להניח במשך היום בחברתם. הוא העדיף להמתין לאור ראשון כדי שיוכל להניח תפילין ולהתפלל בזריזות, בטרם שיתעוררו שכניו לתא.

עם עלות השחר קם על בהונותיו מהמזרן שהיה עשוי מערמת קש אסוף. הוא עשה את דרכו אל ברז המים ליטול את ידיו בשקט מוחלט. כדי שלא ירעיש חלילה, הלך לפינת החדר, הוציא את התפילין, והניח אותן בדבקות ובמסירות...

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקו דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	ר' עוליאל ישונה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל	חי נעמי בן קלרה ז"ל	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'ה בת נעימה ע"ה	